

la contra | ENRIC RAMIONET

La força de la por

Som solidaris, compassius i civilitzats, però ho som quan no tenim por

En general som bona gent. Fins i tot quan no vivim sota els efectes de l'ensucrament nadalenc ens commouen les misèries alienes i una bona part de la nostra societat practica la solidaritat i la generositat amb els més desvalguts. Del nostre brou ideològic sorgeix amb facilitat el fruit esplèndid de les oenagés i un exercit de voluntaris que menyspreen els plaers domèstics i roden pel món combatent i compartint precarietats. Ens costa mantenir la mirada de qui pateix sense notar-nos interpel·lats i probablement per aquest motiu, i perquè sovint ens sentim com aquell commovedor mico de l'anunci que decideix repartir el plàtan amb qui és més dèbil, demà *La marató de TV3* mobilitzarà tot el país i batrà tots els rècords.

Tot això és una bona notícia i, de fet, els optimistes històrics afirmen que en aquestes actituds és on resideix la veritable raó de l'èxit de la nostra espècie. Segons algunes de les seves teories, descendim dels homínids que fa quasi dos milions d'anys, mastegant per qui no ho podia fer, varen alimentar el propietari d'un crani sense dents trobat a Geòrgia. Diuen que sense la nostra capacitat per commoure'ns, cooperar i protegir-nos mútuament, ni l'evolució ni el progrés haurien estat factibles. Ja sé que els paleontòlegs pessimistes també disposen de cranis esberlats per poder destacar altres actituds menys honorables dels nostres ascendents, però en general, aquí, ara, ens considerem gent raonable, justa i civilitzada.

I no obstant això, durant tota aquesta setmana, la major part dels fills d'aquestes terres han aplaudit la mort d'un lladregot albanokosovar. Més d'un noranta per cent, segons algunes enquestes, van aprovar la seva rapidíssima execució sense fer-se gaires preguntes. Anava armat? Havia emprat violència? Pretenia fugir del lloc dels fets? Per quina raó en tan pocs segons es va produir aquest desenllaç? Hi havia alternatives, considerant que els Mossos van arribar a penes un minut després? Va ser realment una acció desencadenada per l'irreprimible instint de la defensa pròpia? Hem prescindit dels interro-

Manifestació a Manresa en defensa del presumpte homicida del cas Tous. / EL PUNT

gants convençuts que aquests fets són un episodi més d'un relat indiscutiblement anguniós que d'uns temps ençà s'ha instal·lat entre nosaltres i ens té terroritzats. Trepes de criminals procedents de l'exterior, servint-se quan cal d'una violència extrema, treuen profit de la nostra prosperitat i de les laxituds del nostre model. Ens sentim vulnerables, impotents, indignats amb la resposta que considerem excessivament condescendent del nostre sistema jurídic. Ens domina el pànic, i el pànic no només paralitza sinó que, a més, simplifica. Ara, cada individu que ens amenaça ja no és únicament responsable dels seus actes, com estableixen els principis més elementals, sinó de tots els actes que atien les nostres pors. Però, òbviament, exercir la

crueltat amb una caixa forta no és el mateix que exercir-la amb un congènere, ni segrestar una persona és el mateix que segrestar un televisor de plasma. Estaria bé que aquí sabéssim fixar nítidament les prioritats i que, com qualsevol altre civilització, aclaríssim que és el que defensem amb més intransigència. No ho esmento pensant amb qui va engegar el tret i les seves motivacions, sinó pensant en la nostra reacció, tan sorprenentment unànime. Som solidaris, compassius i civilitzats, però m'ha semblat entendre que ho som quan no tenim por. Conclusió que sospito que no és aventurada i que no únicament serveix per a nosaltres i les nostres circumstàncies.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

La mort de P.

Totom té dret a reaccionar com vulgui davant de la mort de Pinochet. No puc ni vull criticar qui surt al carrer per celebrar el traspàs del dictador. Segur que l'alegria, encara que difusa per la maleïda impunitat i les trampes legals que han evitat una condemna en tota regla, prové d'un sentiment molt profund, de la necessitat d'exterioritzar tantes i tantes morts pròpies, tant de dolor. Em quedo, però, amb dos exemples que m'han corprès. De manera diferent. El primer, l'article fenomenal que Vicent Partal va publicar a Vilaweb sobre Kissinger. En el dia de la mort de Pinochet, Partal parlava de l'exsecretari americà que no gosa sortir del seu país per por a ser reclamat per justícies de països democràtics i que, en canvi, des de casa, continua assessorant, informant i aconsellant països dictatorials. Aquell bandarra que va ser premi Nobel de la Pau viu com un rei. Va ser ell (i els que el protegien i tots aquells que ell es dedicava a protegir) qui va posar el ciment perquè Pinochet construís el monument a l'oprobri. Pensem-hi. L'altre. Un petit homenatge del programa de Barril i Ollé al Canal 33. Amb la música de fons de Pablo Milanés i el seu «Yo pisaré las calles nuevamente», sobre el fons d'una foto del general colpista, tot de paperets de festa major que queien del cel i l'acabaven colgant. Discret, emotiu. La mort de Pinochet ens és propera perquè molts de nosaltres vam viure la mort d'Allende com un fracàs sentimental. Hi vam morir una mica, en aquell assalt despietat a La Moneda. Som fills d'aquella primera eufòria d'esquerres, de les seves cançons, dels records emotius que es van generar. En major o menor mesura, hem viscut el destí de Xile com si fos el nostre. En la distància o molt de prop. Hi van morir amics o familiars o coneguts. Hi va morir un somni d'adolescència. Ens vam anar fent grans, amb la tragèdia xilena. Ara, assistim, orgullosos i dignes, a les exèquies discretes del traïdor, del lladre, de l'assassí, del psicòpata. Pensant en els paperets de festa major i en els kissingers que encara la ballen.

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

MENOR MANTENIMENT
MILLOR AÏLLAMENT
MÉS DURABILITAT

OR METAL

www.ormetal.es

Llevant, 7. Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE SELVA. ☎ 972 47 61 27

PUBLICITAT

novel·la Stein

CARAN d'ACHE
OF SWITZERLAND

Luxury in the original version

papereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 38 - 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

Restauracions i Neteges

MICROSORREIG DE FERRO

www.bristol2000.com

PUBLICITAT

AUTO REMOLCS GIRONA

Concessionari OFICIAL IVECO

Tel. 972 17 15 76
667 729 184

IVECO DAILY 35S12
Seminoves del 2003 i 2004
7 m³, 10 m³, 12 m³, 15 m³

DIVERSOS MODELS
GARANTIA IVECO